

ולכן, אם אותו פלוני אינו בחיים ואינו יכול לרשת, יחזרו הנכסים ליורשי הראשון.

וכן רמי [הקשה] רבה בר רב הונא קמיה דרב, ואמר לו רב: "אחריך" שאני. כנ"ל.

ומקשה הגמרא לדברי רבי יוחנן: והרי תניא בבריתא אחרת, במקרה שאמר "נכסי לך, ואחריך ירש פלוני", ומת השני בחיי הראשון, יחזרו הנכסים ליורשי הנותן, ולא ליורשי הראשון.

ומוכח, שאף על פי שאפשר לומר "אחריך שאני", מכל מקום יחזרו ליורשי הנותן, כיון שקנין הפירות של הראשון אינו כקנין הגוף, וכל שכן קנין פירות דעלמא אינו כקנין

הגוף, ולא כדברי רבי יוחנן (157)?

ומתרצת הגמרא: **תנאי היא**. דהיינו, אף קלז-א התנאים נחלקו בענין זה.

דתניא בבבביתא, האומר "נכסי לך ואחריך לפלוני", וירד ראשון לנכסים, ומכרם, ואכל [בזבו את המעות], השני מוציא את הקרקע מיד הלקוחות. דברי רבי.

רבן שמעון בן גמליאל אומר, אין לשני אלא מה ששייר ראשון.

ובפשטות נחלקו האם קנין הפירות שיש לראשון כקנין הגוף דמי, או שמא אינו כקנין הגוף (158).

את עצמו מהנכסים, ונתנם לראשון ואחרייו לשני, אזי אמרינן, כשם שלשני נתן גוף ופירות, כך לראשון נתן גוף ופירות, ולכן אין לשני אלא מה ששייר הראשון.

אבל במשנתנו שנתן את גוף הנכסים לבנו ושייר פירות לעצמו, ודאי "נותן בעין יפה הוא נותן", ולא שייר לעצמו כי אם פירות בלבד. הר"ן.

157. באור קושיית הגמרא על פי הרשב"ם. ולשיטתו קושיית הגמרא אליבא דרבי יוחנן, והתירוץ, שמחלוקת ריש לקיש וריו"ח תלויה במחלוקת תנאים.

ולכן הרשב"ם לא גרס "אלא תנאי היא", רק "תנאי היא", כיון שהגמרא אינה חוזרת מהתירוץ שאמרה אליבא דריש לקיש, רק מתרצת את שיטת רבי יוחנן.

אך התוספות פרשו, שקושיית הגמרא היא אליבא דריש לקיש, והכי מקשינן: אילו אמרינן ש"אחריך" לא שאני, והיא ד"יחזרו ליורשי ראשון" הוי טעמא משום דקסבר קנין פירות כקנין הגוף דמי, כרבי יוחנן, והברייתא השניה

שאמרה "יחזרו ליורשי נותן" כריש לקיש, אתי שפיר, כיון דמצינו הרבה תנאים דפליגי בהכי. אלא אי אמרת דהיא ד"יחזרו ליורשי ראשון", סברא נמי בעלמא דלאו כקנין הגוף דמי, ומכל מקום יחזרו ליורשי ראשון משום ד"אחריך" שאני,

קשה, והתניא "יחזרו ליורשי נותן"?

כלומר, שהרי אין סברא לומר דסבירא ליה ד"אחריך" לאו כלום, דלא מצינו פלוגתא בהכי?

ומשני, אלא אחריך תנאי היא. כלומר, לעולם קמייתא נמי כריש לקיש, ו"אחריך" נמי תנאי היא, כדמייתי דפליגי רבי ורבן שמעון בן גמליאל ב"אחריך".

דברי סבר, אחריך לאו כלום היא, ולא הקנה לו אלא פירות, ורשב"ג סבר, אחריך שאני.

נמצא, דכולי עלמא סברי כריש לקיש, ונחלקו רק בדין "אחריך".

158. אמנם, ריש לקיש יכול לומר, דלכולי עלמא קנין פירות אינו כקנין הגוף, ונחלקו האם "אחריך שאני", כנ"ל. רשב"ם.